

Emeğin Kurtuluşu

İEKK 8 Mart Özel Sayısı

Sömürüye, şiddete ve savaşa karşı *Diren, Örgütlen!*

Yüzümüzü çevirdiğimiz her yer yangın yeri...

Dünya, emperyalistlerin hegemonya mücadelesinde adeta bir satranç tahtasına dönmüş, başta Orta Doğu olmak üzere dünyanın dört bir yanı kan gölü olmuş...

Hemen yanı başımızda, Suriye'de; Aleviler, Dürziler, Hristiyanlar, Kürtler toplu katliamlara uğruyor, sokak ortasında işkenceyle öldürülüyor.

Kadınlara tecavüz ediliyor, insanlar göçe zorlanıyor.

Emperyalist tahakküm sürsün, sömürü düzeni devam etsin diye emekçilerin, mazlum halkların yaşamları ve gelecekleri hiçe sayılıyor.

Türkiye'de de tablo farklı değil. Tam anlamıyla bir baskı, şiddet ve sömürü düzeni hüküm sürüyor.

Ve biz kadınlar bu baskı politikalarını olabilecek en ağır şekilde hissetmeye devam ediyoruz.

İşçi sınıfına ve emekçi milyonlara

topyekûn dayatılan sefalet koşullarının yanında AKP eliyle hayata geçirilen gerici politikalarla baskı ve şiddet sarmalında yaşam kavgası veriyoruz. "Aile on yılı" adı altında süsleyip cilaladıkları gerici politikalar haklarımızı gasp etmekle kalmıyor, kadına yönelik şiddeti, kadın cinayetlerini de tırmandırıyor.

Kâr hırslarıyla yarattıkları kriz koşulları, besleyip büyüttükleri enflasyon canavarının yükü de bizim sırtımıza biniyor. Ücretlerimiz erimeye, hayat koşullarımız ağırlaşmaya, yoksulluğumuz derinleşmeye devam ediyor. Esnek ve güvencesiz sömürü için atılan adımlar yine en başta biz kadınları vuruyor. Ve tüm bunlar üzerimizden eksik olmayan baskı ve şiddet tehdidini de ağırlaştırmaya devam ediyor.

Kadınlar bu ülkede, bu sömürü düzeninin içinde yarınını göremiyor, kendisinin ve çocuklarının geleceği için derin bir kaygı duyuyor.

Ama, biz bu koşullara, bu sömürü düzenine mahkûm değiliz!

8 Mart dün olduğu gibi bugün de bizlere bu baskı, şiddet ve sömürü düzeninden çıkışın, kurtuluşun yolunu göstermeye devam ediyor.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, kadınların özgürlük ve eşitlik mücadelesinin sembol günlerinden biri...

Bundan yaklaşık 150 yıl önce, kadın işçilerin insanca bir yaşam için verdikleri can bedeli direnişler ile kazanılmış bir mücadele günü...

8 Mart, kadın işçilerin, çifte sömürüye, eşitsizliklere, baskılara karşı ayağa kalktıkları ve taleplerini yükselttiklerini bir mücadelenin ürünü...

Ve 8 Mart'ta yakılan mücadele ateşi işyerlerinde, sokaklarda, meydanlarda eşitlik ve özgürlük uğruna verdiğimiz mücadelelerde yanmaya devam ediyor...

On yıllardır tüm dünyada ve ülkemizde emekçi kadınlar 8 Mart'ta fabrikalarda ve

meydanlarda taleplerini haykırıyor, güçlerini birleştiriyor, egemenlere karşı "Biz de varız!" diyor!

Biz de varız!

Bir avuç sömürücünün sefahati uğruna milyonlara dayatılan yoksulluk ve sefalet politikalarının karşısında;

Şiddeti, tacizi, kadın cinayetlerini olağan hale getiren bu baskı düzeninin karşısında;

Her geçen gün tırmanmaya devam eden savaş ve saldırganlık politikalarının karşısında, biz de varız!

Eşitlik ve özgürlük mücadelesinde biz de varız!

Ve 8 Mart alanlarında taleplerimizle birlikte bu mücadelenin en önünde olmaya devam edeceğiz!

Sömürü düzenine öfkemizle, eşit ve özgür bir dünyaya olan inancımızla ve mücadele kararlılığımızla 8 Mart'ta yine mücadele alanlarında olacağız!

8 Mart'ın tarihsel ve sınıfsal özünü unutmamalıyız!

Türkiye’de ve dünyada 8 Mart, kadınların sesinin yükseldiği, taleplerinin dile getirildiği, sokakların ve meydanların eylemlerle güçlendiği bir gün... Bugün hem 8 Martlar’ın hem de işçi ve emekçi kadınların örgütlülüğünün daha güçlü olması için 8 Mart’ı yaratan tarihi de 8 Mart’ın sınıfsal özünü de unutmamalı, yeni kuşaklara anlatmalıyız.

8 Mart’ı kadın işçilerin -özellikle tekstil işçisi kadınların- mücadelesi yarattıysa, bugüne miras kalmasını da dönemin sosyalist hareketi sağlamıştır.

1910 yılında Kopenhag’da, 17 ülkeden 100 kadın delegenin katılımıyla II. Enternasyonal’e bağlı Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansı toplanır. Konferansın temel gündemlerini ise emperyalist savaş çığırtkanlığına karşı mücadelenin yanı sıra, kadın işçilerin ve çocukların sağlıklı ve güvenli yaşam koşulları, 8 saatlik iş günü ve kadınların oy hakkı için her yerde mücadelenin yükseltilmesi oluşturur.

Ayrıca Alman sosyalist önder Clara Zetkin’in önerisiyle, grevleri büyüten, sokaklarda taleplerini yükselten, yanarak can veren kadın işçilere ithafen her yıl, senenin bir

gününün gösterilerle “Uluslararası Kadınlar Günü” olarak kutlanması kabul edilir.

Bir sonraki sene 19 Mart 1911’de Avusturya, Danimarka, Almanya ve İsviçre’de gerçekleşen eylemlerde kadın ve erkek işçiler omuz omuza mücadele alanlarında yerlerini alır.

1917 yılında Rusya’da savaşın büyük yıkıma karşı 8 Mart gününde (eski takvime göre 23 Şubat) “ekmek ve barış” talepleriyle kadın işçiler tarafından yapılan kitlesel grev, devrimin fitilini ateşleyen kıvılcım olur.

Ve bugüne atfen, 1921 yılında Moskova’da toplanan 3.

Uluslararası Komünist Kadınlar Konferansı’nda “Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü”nün tüm dünyada 8 Mart günü kutlanmasına karar verilir.

O tarihten bu yana 8 Martlar’da dünyanın dört bir yanında kadınlar taleplerini haykırmakta, özgürlük ve eşitlik mücadelesini büyötmektedir.

Ve Clara Zetkin bizlere şöyle seslenmektedir:

“Bu toplumun yarısı olan kadınların çifte sömürüye maruz kalan işçi ve emekçi kadınların yürüttükleri mücadelelerde kökleri olan 8 Mart’ın sınıfsal özünü unutmayın ve unutturmayın!”

Emperyalist savaşlara neden karşı çıkmalıyız?

Emperyalist savaş ve saldırganlık dünyanın dört bir yanında artıyor. Emperyalist güçlerin kendi çıkarları uğruna başlattıkları ve gözünü diktiği her yeri kan gölüne çevirdikleri bu savaşların faturası ölüm, yıkım, sömürü ve yoksulluk olarak işçi ve emekçi halklara ödetiliyor.

Bu savaşların yıkımını en ağır şekilde yaşayan kesim ise işçi, emekçi kadınlar ve çocuklar oluyor. Geçmişten bugüne yapılan birçok savaştaki kadınlar sadece öldürölümüyor; kadın bedeni ‘savaş ganimeti’ olarak görülürken sayısız kadın en vahşi biçimleriyle şiddete ve istismara uğruyor, yoksulluğun

en derin halini yaşıyor. Yıkımdan kurtulmanın bir yolu olarak başka ülkelere sığınmak zorunda kalanlar ise bu sefer bir devlet politikası olan ayrımcılığa, ötekileştirmeye maruz kalıyor.

Bugün emperyalist savaşların talan ettiği topraklarından geriye bir şey kalmayan ve mülteci kamplarında yaşamını sürdürmek zorunda olan sayısız kadın psikolojik ve fiziksel şiddete, baskı, aşağılanma ve hakarete, cinsel istismara uğradığını ifade ediyor.

Daha geçtiğimiz günlerde Suriye’deki ABD destekli HTŞ çetesi eliyle Kürt, Alevi, Dürzi kadınların nasıl katledildiğine,

istismar edildiğine, kaçırıldığına, göçe zorlandığına şahit olduk. Filistinli kadın ve çocukların soykırımcı İsrail’in saldırılarında yaşadığı onca zulüm ise bugün hâlâ sözde ateşkese rağmen devam ediyor. Yine dünyada ve ülkemizde devlet eliyle tırmandırılan göçmen karşıtlığı, mülteci kadınların yaşamını her geçen gün zora sokuyor.

Emperyalist savaş, açgözlü sermayedarlar için yeni sömürü ve rant alanları, aşırı kâr demekken işçi ve emekçi kadınlar için ölüm ve sömürüden, çok yönlü şiddetten, yıkımdan başka bir şey değildir. Emperyalistlerin

kara propagandalarıyla bugün milyonlarca işçi ve emekçi bu savaşların esiri yapılmak, dünya halkları birbirine kırdırılmak isteniyor. Unutmamalıyız ki; bu savaşların tek kazananı burjuvazi, tek kaybedeni ise işçiler, emekçiler ve ezilen halklardır. Bu kirli savaşlara geçit vermemek ise işçi ve emekçi kadınların ön saflarda olacağı bir mücadeleyle mümkün olacaktır.

Emperyalistlerin sefil çıkarları uğruna yapılan bu savaşların piyonu olmamalı, eşit, özgür, sınıfsız ve sömürsüz bir dünyanın savaşını kadını ve erkeğiyle hep birlikte yükseltmeliyiz.

Kadınlar daha güçlü ve örgütlü!

“Ekmek ve Gül” isteyen kadınların mücadelesi günümüzde de sürüyor. Bugün fabrikalarda, atölyelerde, depolarda kadın işçiler direnişin ön saflarında. Düşük ücret dayatmalarına, sendikal hakların gaspına, kötü çalışma koşullarına karşı direnişler. Kadın işçileri yok sayan, hamile olduklarını öğrendiklerinde işten atan, örgütlenmelerini dağıtmak isteyen sermayedarlara karşı grev alanlarında, direniş çadırlarında tüm zorlu koşullara karşın mücadele ediyorlar.

Migros Depo’da “Hepimiz bu çarkın içerisindeyiz ve o çarkı ancak beraber birlik içerisinde yok edebiliriz.” diyen Migros işçisi

kadınlar, düşük zam oranlarını kabul etmeyerek sınıf kardeşleriyle birlikte direnişe geçtiler. Eylemler sırasında bir kadın hamile olduğu için işten atıldı. İşçilerin direnişi sürüyor.

Şık Makas’ta “Bizi köle yerine koymaktan vazgeçecekler, haklarımızı alana kadar mücadele edeceğiz” diyen tekstil işçisi kadınlar sendikal hakları için aylardır fabrika önünde direnişler. Direnişin öncüsü kadınlar iktidarın saldırılarına, ev hapsine, çadırlarının yakılmasına rağmen mücadeleyi sürdürüyorlar.

Temel Conta’da “Hakkımızı alacağız. Direnerek kazanacağız.

Kimse korkmasın. Biz de buraya çıktığımızda hiçbir şey bilmiyorduk. Çıkararak öğrendik ve en önemlisi korkmamayı öğrendik. Bu hayat şartlarında ve pahalılıkta yaşanmayacağını biliyoruz. Kadınlar daha güçlü ve örgütlü” diyen işçiler haklarına sahip çıkıyor.

DIGEL Tekstil’de “Direndiğimiz

zaman kazanabileceğimizi öğrendik.”, “Diğer fabrikalardaki kadınlara örnek olduğumuzu düşünüyorum. Susuyoruz, yaşadığımız tacizleri bastırıyoruz ama bize hak görülen düzene mecbur değiliz. Başka bir yolu da var. Direniş çadırında başarabiliriz.” diyen işçi kadınlar mücadelelerini sürdürüyor.

Kadın cinayetlerine karşı mücadeleye!

2020 yılında Dersim’de kaldığı yurttan ayrıldıktan sonra kendisinden bir daha haber alınamayan Gülistan Doku hâlâ kayıp. Her tarafı gözetilen bu küçük şehirde şüpheli şekilde kaybolan üniversite öğrencisi Gülistan için ailesi ve Türkiye’nin her bir yanından insanlar 6 yıldır aynı soruyu soruyor: “Gülistan Doku nerede?”

Yıllardır kadın cinayetlerine göz yuman ve hatta örtbas eden AKP iktidarı, kamuoyu tarafından gösterilen tepkileri de azaltmak için yayın yasağı gibi yöntemlere başvuruyor. Davaları şeffaflıktan uzak ve gizli bir biçimde yürütüyor. Bunun en çarpıcı örneklerinden birini çok yakın zamanda yeniden gördük...

2024 yılında Van’da kaldığı yurttan çıkış yaptıktan sonra kaybolan ve cansız bedenine 18 gün sonra ulaşılan Rojin Kabaiş’in

şüpheli ölümü de etkin şekilde soruşturulmadı ve intihar denilerek üzeri kapatılmak istendi. Rojin’in ailesinin “adalet” arayışı görmezden gelindi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi’nden sıra arkadaşları Rojin’in hesabını sormak istediklerinde önlerine kolluk kuvvetleri dizildi. Aylar sonra ise Rojin Kabaiş’in vücudunda 2 farklı erkek DNA’sı bulunduğu açıklandı.

Yüzlerce kadın katledildi, şiddet gördü. Sermaye devletinin çürümüş düzeni ise hep kayıtsız kaldı, cezasızlık politikalarıyla failleri cesaretlendirdi. Bu düzenin, eli kanlı kapitalistlerin bizleri baskı ve şiddetle ezmesini, şiddet faillerini korumasını hiçbir koşulda kabul etmeyeceğiz.

İşte bu yüzden hep bir ağızdan “Kurtuluş sosyalizmde!” diye haykırıyoruz.

İstanbul’dan bir kadın işçi

Esnek ve güvencesiz çalışmayı kabul etmeyelim!

Güvencesiz çalışma bugün en çok biz kadınları etkiliyor. Düşük ücret, kayıt dışılık, işten çıkarılma tehdidi ve görünmeyen bakım emeği iç içe geçiyor. Bizlerin emeği ucuz, kolay vazgeçilebilir ve esnek görülüyor. Bu, sermayenin bilinçli tercihi... Aile yılı safsatası ile dayatılan esnek ve güvencesiz çalışma koşulları da bunun en son kanıtı.

Esnek ve güvencesiz çalışma yeni bir uygulama değil. Çok uzun süredir esnek ve güvencesiz çalışma modelleri bizlere dayatılıyor. Ben de senelerdir PTT’de taşeron işçi olarak çalışıyorum. Taşeron sistemi emeğimizi değersizleştiriyor. İşçi sınıfını bölüyor, gücünü zayıflatıyor. Aynı işi yapanlar farklı statülere ayrılıyor, haklar budanıyor, itiraz edenler baskı, mobbinge

sindiriliyor ya da işten atılıyor.

Çözüm bireysel olarak bu koşullara dayanma gücünde ya da bireysel olarak ses çıkartmada değil, örgütlü mücadelede. Taşeron-kadrolu ayrımını reddetmeliyiz, işyerlerimizde birlik olmalıyız. Sendikalarımızı da emekçilerin gerçek söz ve karar hakkına sahip olduğu mücadele mevzileri haline getirebilmeliyiz.

Güvencesizlik kaderimiz değil. Yan yana geldiğimizde, ses çıkardığımızda bu düzen değişebilir. Emeğimiz, hayatımız ve geleceğimiz için bizleri sömürenlerden hesap soralım. 8 Mart’ta en güçlü şekilde alanlarda olalım!

İstanbul’dan bir taşeron işçi

“Biz de VARIZ!”

Metalde kadın emeği vardır. Bu emek görünmez değildir. Ve kadınlar eşitlik ve güvence istemektedir. Hak verilmez, alınır. Birleşmeden değişmez.

8 Mart, kadın işçilerin gücünü yalnızca hatırladığı değil, gösterdiği gündür. Bu yüzden 8 Mart’ta fabrikalarda ve meydanlarda sesimizi yükseltelim.

Eşitlik için, adalet için, insanca bir yaşam için hep birlikte diyelim ki: “Biz de VARIZ!”

Bursa’dan metal işçisi bir kadın

Metal grup sözleşmesi geçtiğimiz günlerde imzalandı. Verilen zam, bugünün hayat pahalılığı karşısında yetersizdir. Daha da önemlisi; sözleşmede kadın işçilerin yaşadığı baskıya, mobbinge ve eşitsizliğe dair tek bir güvence yoktur.

Oysa metal fabrikalarında kadınlar üretimin tam merkezindedir. Aynı işi yapıyoruz. Aynı sorumluluğu taşıyoruz. Ama terfide geri bırakılıyor, temsilde yok sayılıyor, haklarımız görmezden geliniyor.

Bu yıl 8 Mart'ı derinleşen yoksulluğun, güvencesizliğin ve eşitsizliğin yaşamlarımızı kuşattığı bir dönemde karşılıyoruz.

Kadın emeğinin ucuz, görünmez ve değersiz sayıldığı; işsizliğin, taşeron ve esnek çalışmanın dayatıldığı, baskının, mobbingin, şiddetin ve ayrımcılığın normalleştirildiği, siyasal baskı ve hak gasplarının dizginlerinden boşaldığı bir süreçten geçiyoruz.

İşyerlerinde sağlığımız hiçe sayılıyor, geleceğimiz güvencesizleştiriliyor; bakım yükü, yoksulluk ve krizin faturası kadınların omuzlarına yıkılıyor.

Ama biz kadınlar boyun eğmiyoruz. Haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkıyoruz, direniyor ve örgütleniyoruz.

İnsanca bir yaşam, eşitlik, özgürlük ve güvenli çalışma koşulları için 8 Mart'ta taleplerimizle alanlardayız!

Taleplerimiz:

- ✓ Toplumsal hayatın her alanında kadın-erkek eşitliği!
- ✓ Esnek ve güvencesiz çalışma yasaklansın!
- ✓ Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!
- ✓ Tüm çalışanlara insanca yaşamaya yetecek ücret!
- ✓ Cinsiyet ayrımcılığına son verilsin, eşit işe eşit ücret ödensin!
- ✓ Tüm fabrikalara, işyerlerine, OSB'lere, mahallelere 7/24 açık, ücretsiz, nitelikli kreşler açılsın!
- ✓ Tüm mahallelere 7/24 açık, ücretsiz, nitelikli hasta, yaşlı, engelli bakımevleri açılsın!
- ✓ 6284 Sayılı Kanun, İstanbul Sözleşmesi, nafaka hakkı vb. kazanılmış haklar gasp edilemez! Kadına yönelik şiddete karşı yaptırımlar caydırıcı olacak şekilde artırılmalı!
- ✓ Fabrikalarda, işyerlerinde şiddet, taciz ve mobbinge karşı etkin önlemler alınsın! Kadın işçilerin ağırlıkta olduğu denetleme mekanizmaları kurulsun!
- ✓ Kadın işçilerin kadın, ana ve çocuk sağlığına zararlı işlerde çalışması yasaklansın!
- ✓ Doğum izinleri artırılsın, doğumdan önce ve sonra tıbbi bakım ve yardım sağlansın!
- ✓ Zorunlu haller dışında gece çalışması yasaklansın, zorunlu gece çalışması 4 saatle sınırlandırılmalı, artı ödeme sağlansın!
- ✓ Doğum yapan kadın işçilerin bir yıl olan gece çalışma yasağı artırılsın!
- ✓ Kadın işçilere, sağlık raporuna göre en az bir gün ücretli regl izni verilsin!
- ✓ 8 Mart ücretli izin ve resmî tatil ilan edilsin!

**8 Mart'ta
taleplerimizle
alanlara!**